

Şahsiyet ve Cehalet

İçeriği Yazan: [Mechulyolcu](#) [1] Zaman: Cum, 18/10/2013 - 23:08

Yazar: Mechulyolcu

Yazının Yazıldığı Tarih: 10.10.2013



Toplumlara alt-üst eden, sürekli problem üreten bir takım sebepler vardır. Bunun adı yetmezlik; bu yetmezliği de cehalet üreten tarlalara benzetebiliriz. Kendimizi ve toplumumuzu tanımak istersek eğer; bu yetmezliklere eğilmemiz icap eder.

İnsanlar, eksiksiz olarak yaratılmış iken; ana karnından dünyaya gelinceye kadar anasından birtakım özellikler alır. Doğduktan sonra da yetiştiği ortamdan, huy ve karakterine etki edecek bir takım katkılar alır. Reşit yaşa geldiğinde ulaşılacak bir hedef, kendini o hedefe götürecek düzgün bir çizgi bulması en ön yaşama şartı iken, pek çok kişi ya hedefsiz, ya da çizgisiz olarak yaşamaya başlar; sağlam hedef tutamadığı için hedef çizgisi de yok olur gider.

Hedef çizgisi dediğimiz şey; **“kesin kararlı”** olmaktır. İnsan, kesin kararlı olmadığında dikkatleri ve anlayışları boşa çıkar. Cehaletin temelleri işte o zaman atılmış olur. Bu nedenle, gayesiz ve çizgisiz kişilerin sözlerine de, işlerine de itimat edilmez. Çünkü o insanlar cahiller sınıfındandır.

İster ömrünü okumaya adanmış olsun, ister okumamış olsun; bu tür kişilerin bir gayesi ve takip edeceği bir çizgisi yoksa o kişiler de cahiller sınıfındadır. Zira bu kişiler; ne olarak yaşadığını, neyin adına ve neyi gerçekleştirmek istediğini bilmezler! Bu tür insanlara şu sorularla tanıyabiliriz: **“Şu adam ne olarak yaşıyor? İnsan olarak neyi idare ediyor? Ve yaptığı işin sonu ne olacak?”** Alınacak cevap bir **“Hiç”** ise şayet; bu tür insanlara; **“kitap yüklü veya bilgi yüklü eşekler”** benzetmesi uygun düşecektir.

İnsanları hayvanlardan ayıran en belirgin özelliği akıl sahibi olmasıdır. Hayvanların mana alemi nasıldır bilemeyiz ama, zahiri manada hayvanlar; yer, içer, ürer ve yatar. İnsanoğlu böyle yaşayamaz! Bu yaşantıyı hayatına koymuş kişiler ne kendilerine ve ne de topluma hiçbir katkı sağlayamazlar. Bu tür kişilerin tek amacı yemek, içmek, üremek ve vakti gelince de yatmaktır. İşte böyle insanlar için **“modern çağın köleleri”** demek yerinde bir tespit olur. Çünkü eski devirlerde insanlar uzunca bir süre sırf geçimlerini temin etmek için yaşamışlar; başka hedef ve gaye peşinde koşmamışlardır. İşte bu sebeptir ki; bu tür kişiler ne bilirlerse bilsinler, cahiller sınıfındadırlar.

Cehaletin veya cahilliğin türlü tarifleri yapılabilir. Ancak bu yazıda cahilliğe farklı bir açıdan bakmayı tercih ettim. Kişi veya kişiler, şayet bu dünyaya niçin geldiğini, ne yapmaya ve kim için ölmeye geldiğini bilmeden veya bildiklerini hayatına yansıtmadan yaşar ise, işte bu kişiler de cahiller sınıfındadır. Yine bu kişiler, cin gibi zeki olsalar dahi kafaları hep ters yönde çalışır ve bu sebeple toplumda düzen ve ahenk yok olur gider.

Gezegenimizdeki tüm canlıların hayatlarına bakıldığında, her birinin bir gaye için geldiğini ve gayesi için yaşayıp, gayesi için öldüğünü görürüz. Somon balıkları, arılar ve karıncalar buna güzel birer örnektir.

Cehaletin tarlası gayesizliktir. Gayesi olmayanlar, okumayı ve yazmayı bir külfet gibi görürler. Gayesi

olmayanlar kumarı tercih edip, yaratılış gayesine muhalefet ederler; utanılacak işler yaparlar. Bu sebeple diyebiliriz ki; **“tüm bunlar, gayesizlik tarlasına ekilen günah tohumlarıdır.”**

İnsanların işlenmesi icap eden en önemli yeri gaye yeridir. Unutmayalım ki; insanlar bu dünyaya bir eğitmen ve bir yönetmen olarak gönderilmiştir. Yüce Allah'ın (c.c) adına yaşar ve O'nun adına ölür. İnsanlar, gezegenimizin tüm varlığını bilinçli olarak eğitir, yönetir ve bir düzene koyar. Böylece kalplere huzur doğar. Ortaya çıkan bu muhteşem tablodan, insanların gayeli yaşamakla cehaletin belini kırdığını, cehaletin yerine ilmi ve şahsiyeti tercih ettiğini görebiliriz.

Şahsiyet; insanı insan yapan değerlerin toplamıdır. Bu değerleri gayesine ve hedef çizgisine oturtan kişiler emniyetli ve liyakatli kişilerdir. Şahsiyeti oluşturan toplam değerleri ise şu şekilde sıralayabiliriz:

a-) Namusludur, izzet ve şeref sahibidir,

b-) Vicdan sahibidir,

c-) Adaletlidir,

d-) Doğru ve dürüsttür,

e-) Emanete ihanet etmez,

f-) Sözünde durur,

g-) Münafık, riyakar ve fasık değildir,

h-) İftiradan ve dedikodudan uzak durur.

Şahsiyeti oluşturan bu yüce değerlerin tamamı Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de sıklıkla geçmektedir. Yüce Allah (c.c) şahsiyetini yitiren toplumları nasıl helak ettiğini yine yüce kitabımızda örnekleriyle sıralamakta; bugünün insanlarına önemli mesajlar vermektedir.

Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'i değerince okuduğumuzda; şahsiyetli kişiler olarak yaşamamızın emredildiğini apaçık anlayabiliriz. Şahsiyetini yitiren toplumlarda suçlar artar; **“BEŞERİ MAHKEMELER”** kurulur. Oysaki Yüce Allah (c.c) öncelikle kullarının kendi kalplerinde **“VİCDAN MAHKEMELERİ”** kurmalarını arzu eder.

Şayet insanlar, **“CAN EVLERİNDE”** kendi mahkemelerini kurmayı başarabilselerdi, emniyet, adalet, sadakat ve hoşgörü gibi ulvi değerler halen yaşıyor olur; toplum düzeni de alt-üst olmazdı.

30.09.2013

Halit DURUCAN

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Analiz](#) [3]

Kaynak URL (29/04/2024 - 18:01 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/sahsiyet-ve-cehalet>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/mechulyolcu>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz>